

Er fred i Mellemøsten endelig muligt?

Leder Fra LaRouche PAC, 24. maj, 2017 – Præsident Trumps historiske besøg til de hellige steder for de tre religioner af Bogen (Den jødiske Bibel, den kristne Bibel og Koranen, - red.), sluttede i dag i Vatikanet. Udskrifter fra både Vatikanet og Det Hvide Hus rapporterer, at samarbejde omkring fred i Mellemøsten var det centrale diskussionsemne – »fremme af fred i verden gennem politisk forhandling og dialog mellem religioner«, som Vatikanet udtrykte det.

Forskellen mellem den aktuelle situation og så alle de mislykkede bestræbelser under tidligere præsidenter er den kendsgerning, at den britiske opsplittning af verden i Øst og Vest, den »frie verden vs. gudløs kommunisme«, skabt af briterne efter præsident Franklin Roosevelts død, er i færd med at blive smadret af samarbejdet mellem Donald Trump, Vladimir Putin og Xi Jinping. Den israelsk-palæstinensiske konflikt har tjent som den primære styrekabine for denne opdeling af verden, og det samme har Nordkorea i Asien. I begge tilfælde ville briterne og deres naive fjolser i USA og Europa træffe alle tænkelige forholdsregler for at *forhindre*, at der kommer en løsning på disse betændte kriser, på trods af den kendsgerning, at deres eksistens var grobund for et terroristkaos og konstant truede med at blive gnisten til udbruddet af atomkrig.

Nu er en ny, økonomisk verdensorden på plads, hvilket demonstreredes af det succesrige Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, den 14.-15. maj. Alt imens Kina og Rusland var hoveddrivkraft bag denne proces, så sendte præsident Trump en højtplaceret repræsentant, skabte en »Bælt & Vej Komite for USA« for at følge op på forummet samt inviterede Kina til at deltage i planlægning og byggeri af den desperat nødvendige genopbygning af den smuldrende,

amerikanske infrastruktur.

Med præsident Trump, der har kurs mod Bruxelles på torsdag til et NATO-møde (de anti-russiske fanatikere holder vejret i forventning om, hvad Trump vil sige), så fremlagde den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu i dag et ekstremt positivt syn på det amerikansk-russiske samarbejde i krigen mod terror i Syrien.

»Vi taler med dem 'på alle tider af døgnet'«, sagde Shoigu om det amerikanske militær, »både nat og dag, og vi mødes ved forskellige lejligheder«. Chefen for den amerikanske generalstab, general Dunford, beskrev i sidste uge det tætte samarbejde med russerne og syrerne, selv om amerikansk lov forbyder egentlige fælles militære deployeringer.

Dette er det nye, globale miljø, baseret på samarbejde, i hvilket præsident Trump opfordrer Islam, Jødedom og Kristendom til at komme sammen for fred. Med hensyn til terrorisme sagde Trump søndag i Riyadh, ved et møde med ledere fra næsten 50 islamiske nationer, at det ikke er en konflikt mellem religioner, men mellem godt og ondt.

I samme ånd bryder muligheden for fred ud på Koreahalvøen. Den nyligt valgte præsident for Sydkorea, Moon Jae-in, promoverer åbenlyst en genindførelse af 'Solskinspolitikken' for økonomisk samarbejde med Nordkorea, både for fælles udvikling og for at etablere den nødvendige tillid for en aftale for at afslutte Nordkoreas atomprogram, til gengæld for en fredsftale og løfte om ikke-aggression fra USA.

Præsident Moons udsending til Rusland, Song Young-gil, holdt dybtgående diskussioner med Ruslands minister for udvikling i Fjernøsten, Alexander Galushka, i sidste uge. Song sagde til det sydkoreanske nyhedsbureau, *Yonhap*: »Minister Galushka foreslog, at det trilaterale samarbejde mellem Syd- og Nordkorea og Rusland, og som har befundet sig i et dødvande pga. atomspørgsmålene, nu fremsættes af hver nation, og det

gik jeg ind på.« Dette har været kernen i Lyndon LaRouches forslag mht. Korea i de seneste tyve år. Ligesom tilfældet er i Mellemosten, så er den Nye Silkevej også her den platform, på hvilken fred endelig kan etableres.

Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, sagde ved Sikkerhedsrådets møde om Nordkorea tirsdag, at »der er intet til hinder for en dialog i den aktuelle situation – det kræver politisk vilje.«

»Alle skridt fremad i Koreakrisen er sket gennem dialog«, sagde han – og han kunne have tilføjet, at alle skridt fremad blev saboteret af krigspartierne i Vesten, først Bush og Cheney og dernæst Barack Obama.

Disse geopolitiske spil kan og må lægges i graven for evigt, og Imperiets ild må slukkes. Tiden er inde.

Foto: USA's præsident Donald Trump havde udstrakte drøftelser med Pave Frans under en privat audiens i Vatikanet, 24. maj, 2017. Her beundrer han med fr. Trump Michelangelos store vægmaleri, Dommedag, i det Sixtinske Kapel i Vatikanet.

Ruslands udenrigsminister Lavrov advarer Trump om, at Iran må inkluderes for at opnå fred i Syrien

23. maj, 2017 – På et spørgsmål om præsident Donald Trumps bemærkninger om Iran, mens han var i Mellemosten, svarede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, iflg. en rapport fra TASS-telegramtjeneste:

»At takle ethvert problem, inklusive dem, vi ser i Mellemøsten og Nordafrika, vil kun være muligt på en inkluderende basis. Det indebærer behovet for, at alle etniske, religiøse og politiske kræfter i ethvert berørt land, det være sig Syrien, Irak, Yemen eller Libyen, deltager i hvert enkelt tilfælde.

Det gælder også for behovet for involvering fra alle eksterne aktører, der på den ene eller anden måde influerer på situationen på stedet. Dette refererer i fuldt mål også til Iran og til, hvad der må gøres for at afgøre krisen i Syrien.

Den Internationale Syriske Støttegruppe (ISSG) fokuserer præcist på princippet om inklusion, princippet om at involvere alle eksterne aktører, og Iran er kernen i denne gruppe ... Astana-processen er også baseret på princippet om inklusion, i betragtning af, at Rusland, Tyrkiet og Iran har skabt et initiativ med en direkte intern syrisk dialog med deltagelse af regeringen og den bevæbnede opposition.

I denne trio agerer Tyrkiet også som repræsentant for visse arabiske stater i den Persiske Golf, inklusive Saudi-Arabien og Qatar. Ministrene fra disse lande bekræftede under deres besøg i Moskva, at Tyrkiet også repræsenterer deres holdning ved Astana-begivenheden. Det faktum, at Astana-formatet og beslutningen om våbenstilstanden, der blev opnået sidste år, garanteret af Rusland, Tyrkiet og Iran, blev vedtaget i FN's Sikkerhedsråd, demonstrerer ganske levende det internationale samfunds holdning til denne situation«, sagde Lavrov.

Foto: Udenrigsministrene Zarif, Lavrov og Cavasoglu, fra hhv. Iran, Rusland og Tyrkiet, under en fælles pressekonference i Moskva den 20. december, 2016.

RADIO SCHILLER 22. maj, 2017: Gør Kinas Bælt & Vej- Initiativ til Verdenslandbroen

Med formand Tom Gillesberg

Ny plan for dekonfliktion med Rusland annonceret i Pentagon

20. maj, 2017 – Formand for generalstabscheferne, general Joseph Dunford, annoncerede fredag i Pentagon, at en ny, kontra-terror-politik for Syrien er blevet vedtaget af USA og Rusland, som vil muliggøre operationer i de samme områder.

»Vi havde et forslag, som vi i øjeblikket arbejder på sammen med russerne«, sagde Dunford. »Jeg vil ikke komme ind på detaljerne, men min fornemmelse er, at russerne er lige så entusiastiske, som vi er, for at de-konfliktere operationer og sikre, at vi kan fortsætte kampagnen mod ISIS og sikre vort personels sikkerhed.«

Med de syriske styrker, med støtte fra russerne, der nu rykker mod Raqqa, sagde general Dunford, rapporteret af CNN, er det amerikansk-russiske samarbejde fokuseret omkring Deir ez-Zur, hvor ISIS-styrkerne forventes at tage hen fra Raqqa. Disse planer er ud over den eksisterende hotline, der har til formål at forhindre utilsigtet nærkontakt mellem amerikansk og russisk luftvåben.

General Dunford bemærkede, at loven forbyder det amerikanske militær i direkte at koordinere med det russiske militær, men at de to er i færd med at oprette »dekonfliktions-zoner«, der gør koordinerede, men ikke fælles, operationer i udvalgte områder mulige.

Under de nye kommunikationskanaler taler den ansvarlige for planlægning af fremtidige operationer i generalstaben, generalløjtnant Kenneth F. McKenzie, jr., rutinemæssigt med sin russiske modpart, rapporterede Dunford. Han sagde, at han havde talt personligt med den russiske generalstabschef, general Valerij Gerasimov. »Vi taler sammen rutinemæssigt, når der er behov for det, for at samarbejde om dekonfliktion.«

Dunford og forsvarsminister James Mattis, der også var til stede ved pressekonferencen, sagde, at den nye strategi inkluderede en uddelegering af myndighed fra præsidenten til general Dunford, og fra Dunford til hans feltkommandører, hvilket gør det muligt for dem at indlede aktioner på egen hånd. Mattis sagde: »Vi vil ikke længere få forsinkelse af beslutninger, fordi Washington, D.C., skal autorisere taktiske bevægelser på jorden.« CNN beskrev dette som en »revselse af præsident Obamas administration, der af nogle militærfolk blev kritiseret for mikro-management af taktiske beslutninger i felten«.

General Mattis annoncerede ligeledes et skift til en politik for omringning af byer, der er besat af ISIS, snarere end at drive ISIS ud af disse byer. Mattis sagde: »De udenlandske kæmpere udgør en strategisk trussel, hvis de vender hjem til Tunis, Kuala Lumpur, Paris, Detroit, hvor de nu kommer fra. Vi gennemfører en tilintetgørelseskampagne, så vi ikke bare transplanterer dette problem fra et sted (til et andet).«

Foto: General Valerij Gerasimov, Rusland (venstre); general Joseph Dunford, USA.

Den Nye Silkevej spreder sig globalt, inklusive i USA – Hvilket er grunden til, at Trump er under angreb

Leder fra LaRouche PAC, 17. maj, 2017 – Verdens ledere, der vender hjem til deres lande fra det historiske Bælt & Vej Forum i Beijing, udtaler vidt og bredt, at et nyt paradigme for verdens anliggender er blevet etableret, både økonomisk og kulturelt. Titlen på *EIR's* Specialrapport fra 2014, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, er på en meget realistisk måde blevet til virkelighed.

I Europa er italienerne, med hjælp fra kineserne, i færd med at sammensætte en ny Nordlig Adriaterhavs-Havnesammenslutning, sammen med Slovenien og Kroatien, som vil opgradere havne og bygge jernbaneforbindelser igennem til Øst- og Vesteuropa. Med kinesisk hjælp er grækerne i færd med at planlægge endnu en jernbanelinje fra den nyligt udvidede havn i Piræus (opgraderet af Kina), og som løber op langs vestkysten og ind i Balkanlandene. Tjekkiets præsident Milos Zeman hånede dem, der klager over, at Bælt & Vej splitter Europa og sagde, at Europa allerede er forfærdelig splittet, men kan forenes gennem den fælles Silkevejsmission. Ungarns premierminister Viktor Orbán sagde, at mange lande var lede og kede af at høre på formaninger om menneskerettigheder og foredrag om frie markeder, og at den »gamle model for globalisering er død« med den Nye Silkevej, der skaber et udviklingsbaseret, globalt paradigme.

I Asien diskuterer Japan nu en tilslutning til Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og gensidige besøg mellem Kinas præsident Xi Jinping og Japans premierminister Shinzo Abe, som den amerikanske præsident Donald Trump har tilskyndet til. Filippinernes præsident Rodrigo Duterte planlægger at genoplive fælles udvikling af de rige resurser i det Sydkinesiske Hav sammen med Kina og Vietnam, nu, hvor Obamas plan for krig i det Sydkinesiske Hav er blevet afvist i hele Asien, og af Trump-administrationen.

I Latinamerika roste generalsekretæren for FN-kontoret for den Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC), Alicia Bárcena, Bælt & Vej som »en fornyelse af den dybe forpligtelse over for de værdier, som er fundamentale for vores globale, økonomiske og sociale velfærd« og opfordrede alle medlemslandene til at »opsamle det potentiale, som dette Ét bælt, én vej-program har for at omdefinere kapitalisme gennem folks ligeværd og værdighed«.

I Afrika sagde den etiopiske premierminister Hailemariam Desalegn, at Bælt & Vej »åbner døren for udviklingslande og fremvoksende nationaløkonomier til at bidrage til global, økonomisk vækst«. Kenyas præsident Uhuru Kenyatta sagde, at »Bælt & Vej-initiativet giver vort kontinent muligheden for at gennemføre et paradigmeskift. Post-koloniale Afrika har siddet fast i en trummerum. At blive en del af Ét bælt gør det muligt for kontinentet at gå videre til en ny platform, ved hvilken globalt samarbejde vil muliggøre merværdi, innovation og øget fremgang«.

Lignende entusiastiske responser fyldte pressen i nationer i hele udviklingssektoren.

Og i USA etablerede Trump-administrationens repræsentant, Matthew Pottinger, en »Amerikansk Bælt & Vej Arbejdsgruppe« som et partnerskab mellem den Amerikanske Ambassade i Beijing og amerikanske selskaber, for at bringe amerikanske selskaber ind i Silkevejsprocessen. Desuden inviterede han Kina til at

deltage i det »Særlige Amerikanske Investeringsstopmøde« den 18.-20. juni i området omkring Washington, D.C., med det formål at bringe Kina ind i investeringsmuligheder i USA.

Ikke desto mindre ville en person, der var afhængig af den amerikanske presse eller rapporter fra den amerikanske Kongres, ikke vide noget som helst om alt dette. I stedet består næsten alt i USA's 24-timers nyhedscyklus af hysteriske tirader om præsident Trump. Hvis man troede på noget af det, skulle man tro, præsidenten var en marionet for onde Rusland og onde Kina, at han skulle være skyldig i forræderi for at gøre sit arbejde og gøre det, han lovede i sin valgkampagne – nemlig, at afslutte Bush' og Obamas politik for »krige for regimeskifte« og at genoprette Amerikas industriinfrastruktur, samt de hertil hørende arbejdspladser.

Tro ikke på den løgn, at Trump skulle være tvunget i forsvarsposition; at hans handlinger skulle have undermineret hans troværdighed, som medierne bringer til torvs *ad nauseam*. For kendsgerningen er den, at Trump er i offensiven for at afslutte den britiske imperieæra i historien. Briterne, med samt deres aktiver i USA – de neokonservative i begge politiske partier og på Wall Street, og de korrupte elementer i efterretningssamfundet, især i FBI – er totalt hysteriske over, at deres geopolitiske opsplittning af verden og deres evne til at få den amerikanske befolkning til passivt at acceptere nedskæringer og krig, er i færd med at blive ødelagt af Trumps tiltag for at bringe USA ind i den Nye Silkevej og for at samarbejde med Rusland om at knuse terroristsvøben. Hans erklærede hensigt om at genindføre Glass-Steagall driver simpelt hen de britiske aktiver yderligere ind i en panikreaktion.

Som Helga Zepp-LaRouche gentog i sine mange taler og interviews i Kina i forgangne weekend, hvor hun optrådte som taler på det Globale Topmøde for Tænketaanke under Bælt & Vej Forum: Hvis Donald Trump lykkes med at bringe USA ind i det nye paradigme med den globale Silkevej, vil han huskes som én de

store præsidenter i amerikansk historie.

Foto: Præsident Trump og præsident Erdogan udsteder en fælles erklæring i Roosevelt Room i Det Hvide Hus, tirsdag, den 16. maj, 2017, i Washington, D.C. (Whitehouse Instagram)

Amerika, Kina og Rusland: Et Nyt Paradigme for fremskridt – eller en Ny Kold Krig?

Leder fra LaRouche PAC, 16. maj, 2017 – Med ekstraordinært, globalt, politisk mod, indkaldte til og organiserede Kinas præsident Xi, som i begyndelsen handlede alene, den forgangne weekends topmøde med deltagelse af 29 statsoverhoveder og repræsentanter for 130 nationer: »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«. Med denne handling har Xi skabt en ny, international, økonomisk og monetær orden – der ikke er dømt til at krakke og blive reddet gennem 'redningspakker' (bailout), men derimod er bestemt til at opbygge og udvikle. Foreløbig er den hovedsagligt baseret på Kinas egen forpligtelse til et beløb af \$1 billion *til andre nationer* i investeringer i afgørende infrastrukturprojekter; og på den kendsgerning, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer.

Med Ruslands aktive støtte er dette ligeledes »det vigtigste, strategiske initiativ på denne planet«, som det vurderedes af Helga Zepp-LaRouche, der deltog i topmødet som stifter og præsident for Schiller Institutet. Et statsoverhoved på topmødet sagde korrekt, »Dette er den form for initiativ, der

kan afslutte terrorisme«.

I fald USA nu fuldt ud samarbejder i dette initiativ, er der intet problem, der ikke kan tackles med held, gennem disse tre nationers samarbejde.

Dette spørgsmål, og hvilken politik, præsident Donald Trump vil føre hen imod dette potentielle samarbejde, er vigtigere for amerikaneres fremtid end al den mediesladder, de læser.

Hvis de fleste amerikanere ikke er klar over dette, skyldes det, at britiske og amerikanske efterretningstjenester er fast besluttet på at isolere USA fra Rusland og Kina og gennemtvinge en ny, Kold Krig, med disse nationer som Amerikas fjender. De hjælpes frem af en ny McCarthy-isme i amerikanske og europæiske medier, og en genoplivelse af forrige århundredes »sensationsjournalistik«. De lancerer flere og flere angreb mod præsident Donald Trump i et forsøg på at tvinge ham til at føre en fjendtlig politik over for Rusland og Kina – og, hvis de kan, tvinge ham ud af embedet.

De fleste amerikanere er ganske enkelt ikke bevidste om, at et nyt paradigme er i færd med at skabes, som vil genoplive den kollapsede økonomi, den udforskning af rummet, som USA opgav, og de fremskudte, videnskabelige grænser, som det ophørte med at finansiere. Årsagen er, at medierne og efterretningskræfterne forsøger at tvinge Amerika ind i en Ny Kold Krig i stedet. De fleste Demokratiske ledere er fuldstændig faldet for det.

Vågn op; afvis det. Kræv fornuftigt samarbejde med Kina og Rusland om dette fremvoksende, nye, økonomiske og strategiske initiativ.

LaRouche PAC cirkulerer appeller og kæmper i Kongressen for fire politiske punkter af afgørende betydning:

Lad os genindføre Glass/Steagall-loven og bryde Wall Streets storbanker op.

Lad Amerika investere milliarder af dollars i sin egen, ny infrastruktur, med samarbejde med andre verdensmestre i højhastighedsjernbaner, osv., og lade indehavere af amerikanske statsobligationer investere i ny, amerikansk infrastruktur.

Lad os bygge næste generation rumfartsmissioner og gøre opdagelser for fremtiden, såsom fusionskraft.

USA har ligeledes behov for samarbejde inden for bekæmpelse af international terrorisme og den hermed relaterede narkotikasvøbe.

Og, hvilke af disse ting er det, Rusland og Kina forhindrer USA i at gennemføre? Eller, er det tværtimod præcis disse mål, som det internationale Bælt & Vej-topmøde drejede sig om?

Foto: 15. maj, 2017: Rundbordsdiskussion mellem ledere på Bælt & Vej Internationale Forum [en.kremlin.ru]

Virksomheden af Bælt & Vej

Forum:

Lyndon LaRouche:

»En vidunderlig ændring i historien«

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – I dag sluttede »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« i Beijing, efter to dage med overvejelser og med repræsentation fra 130 nationer, i en proces, som værten, præsident Xi Jinping, beskrev som at

arbejde sammen for en »fælles fremtid for menneskeheden«. Et fælles kommunikation blev udstedt her til eftermiddag, efter Ledernes Rundbordssamtale ved Bælt & Vej Forum, hvor 29 statsoverhoveder deltog. Præsident Xi, såvel som også præsident Putin, æresgæsten, holdt bagefter en pressekonference. Xi meddelte, at det andet internationale forum bliver i 2019 i Kina.

»Dette er en vidunderlig ændring i historien«,

erklærede Lyndon LaRouche om konferencen. Han sagde, at

»Kina gør et godt stykke arbejde. Kina stiller sig selv i front for dynamikken for verdens udvikling.«

Han sagde, at

»vi er parat til at satse på den totale sejr i USA og andre steder«. Lad være med at »forklare« det. »Acceptér processen og aktualisér potentialet. Få hele verden indkapslet i denne proces. Kampen går ud på at arbejde på dens virkeliggørelse.«

Lyndon LaRouches hustru, Helga Zepp-LaRouche, befinder sig lige midt i handlingens centrum i Beijing. Dette kommer efter årtiers lederskab fra LaRouche-parret, for netop denne form for mobilisering for verdensomspændende udvikling. Siden 1990'erne og Helga Zepp-LaRouches første deltagelse i en international konference i Kina, hvor hun opfordrede til en »Eurasisk Landbro«, er hun i Kina blevet vidt kendt som 'Silkevejsladyen'.

Repræsenterende Schiller Instituttet, som hun stiftede og er præsident for, talte Helga Zepp-LaRouche søndag, den 14. maj, på konferencens første dag, på panelet, »Bælt & Vej for fremme af en stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Hun sagde:

»Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle

kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termionuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.«

Helga Zepp-LaRouche adresserede især spørgsmålet om USA's rolle – USA's delegation i Beijing blev ledet af en særlig rådgiver til præsident Trump. Med en fremstilling af det mest positive, 'store billede', forklarede Zepp-LaRouche:

»Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet ...
«

Som det kunne forudsiges, så er geopolitik-flokken, med

centrum i London, ved at få et anfald. Londons *The Economist* kørte i dag en strøm af modvægt, med overskriften, »"The Economist explains, "What Is China's Belt and Road Initiative?" (The Economist forklarer: Hvad er Bælt & Vej-initiativet?) De skriver, at forretningsfolk i Centralasien kalder det for »En vej, en fælde«, fordi B&V-projekter er upålidelige. Og »Bælt & Vej Forum har en uheldig forkortelse, opkast (BARF)«, osv.

Men tilbage i virkeligheden markerer Bælt & Vej Forum ikke alene udviklingen af et potentielt verdensøkonomisk og videnskabeligt lift-off, men der er også en proces i gang med overvejelser over spørgsmål om nuværende lidelse og mulig generel krig. Præsident Trumps udsending til Beijing, Matthew Pottinger, er nu i Sydkorea til konsultationer om spørgsmål i regionen. Med hensyn til Syrien, hvor fredsforhandlinger, under navnet »Genève 6«, begynder i morgen, er flere møder planlagt til denne uge med mellemøstlige ledere, der mødtes i Beijing med både Xi og Putin. I Washington, D.C., vil den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan mødes med præsident Trump den 16. maj. Den 17. maj vil den italienske premierminister Paolo Gentiloni mødes med præsident Putin i Sotji. Den græske premierminister Alexis Tsipras mødtes ligeledes med Xi og Putin i Beijing, og også med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov.

I dag opsummerede Helga Zepp-LaRouche det store potentiale – vores store udfordring – ved at beskrive åbningen af Bælt & Vej Forum den 14. maj:

»I går var et fantastisk, historisk øjeblik!«

Hun talte på China Global Television Network's program, **»Dialog med Yang Rui«**, udsendt live, prime time.

Hun udbrød: *»Vi befinder os i et faseskifte for menneskeheden!«*

Foto: Slutscene fra Aftengallashow på forummet, med en smuk

præsentation af kinesisk kultur. [Videoen kan ses her.](#)

Præsident Vladimir Putin kalder Bælt & Vej-initiativet for et projekt, der omfatter hele civilisationen

14. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putins tale i dag ved åbningen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, begyndte med en henvisning til den historiske Silkevej, der forbandt »store civilisationer i området ... der i århundreder var engageret i handel«, og han sluttede med en opfordring til en ny alliance, der skulle blive til »et projekt, der omfatter hele civilisationen for menneskehedens fremtid«.

»De historiske erfaringer om samarbejde og gensidig forståelse igennem århundreder« er »lige så vigtig for os her i det 21. århundrede, hvor verden konfronteres med meget alvorlige udfordringer og trusler«, sagde Putin. »Vi har udmattet mange tidligere modeller og indikatorer for økonomisk udvikling. I mange lande er konceptet med socialstaten, der blev opfundet i det 20. århundrede, nu i krise.« Det er »ikke alene ikke i stand til at sikre den støtте vækst af folks rigdom, men kan knap nok fastholde de nuværende niveauer for vækst«, udtalte Ruslands Putin.

Putin angreb »protektionisme og illegitime restriktioner, inklusive mht. forsyningen og distribueringen af teknologi ... «

Han sagde, »Fattigdom, fravær af finansiel tryghed og det massive svælg i udviklingsniveauet mellem lande og regioner bærer alle sammen ved til bålet for terrorisme, ekstremisme og illegal migration. Vi vil ikke kunne tackle disse udfordringer, med mindre vi overvinder denne stagnation i den globale udvikling ... Ingen af de gamle fremgangsmåder til løsning af konflikter bør anvendes til at løse moderne problemer. Vi har brug for nye ideer, der er fri for stereotyper.«

Putin fortsatte: »Ved at foreslå Kinas initiativ for Ét bælt, én Vej har præsident Xi vist et eksempel på en kreativ fremgangsmåde henimod skabelsen af integration inden for energi, infrastruktur, transport, industri og humanitært samarbejde ... Vi ville byde vore europæiske kollegers involvering i dette partnerskab velkommen.« Putin uddybede: »Det er nødvendigt for integration at eliminere infrastrukturbe­grænsning – hovedsagligt gennem at skabe et system med moderne transportkorridorer, der er vel forbundne«, og han understregede behovet for, at alle de regionale blokke – EAEU, Bælt & Vej-initiativ (BVI), ASEAN, SCO – arbejder sammen om at bygge disse forbindelser.

»Vi forventer, at de nyligt etablerede finansinstitutioner, som den Nye Udviklingsbank og AIIB, tilbyder en hjælpende hånd til private investorer, og interaktionen mellem universiteter og erhvervsskoler må styrkes. Min invitation er fortsat åben over for fælles arbejde mellem store videnskabscentre og forskningsprojekter, inklusive udviklingen af store, internationale forskningsfaciliteter og laboratorier til kollektivt brug.«

»Jeg vil gerne understrege«, sluttede Putin, »at Rusland ikke kun ser fremtiden for det eurasiske partnerskab som en blot og bar etablering af nye bånd mellem stater og nationaløkonomier. Dette partnerskab må ændre kontinentets politiske og økonomiske landskab og bringe fred, stabilitet, fremgang og en ny livskvalitet til Eurasien ... Storeurasien er ikke et

abstrakt, geopolitisk arrangement, men, uden at overdrive, et projekt, der virkelig omfatter hele civilisationen, og som mod fremtiden.«

(Hele Putins tale kan læses på engelsk her:
<http://rusemb.org.uk/fnapr/6086>)

**RADIO SCHILLER 15. maj, 2017:
Bælt & Vej Forum i Beijing:
Med deltagelse af bl.a. USA,
Danmark og
Schiller Instituttets
stifter, Helga Zepp-LaRouche**

Med formand Tom Gillesberg

**Ruslands udenrigsminister
Lavrov bekræfter,
Arktis er et område for**

samarbejde

12. maj, 2017 – Rusland har gentaget sit engagement for at løse alle problemer gennem politiske forhandlinger, under et møde i det Arktiske Råd, sagde den russiske udenrigsminister, Sergei Lavrov, til reportere i Fairbanks, Alaska, den 11. maj. »Vi gentog vores forpligtende engagement til at løse alle problemer, som kan opstå i det Arktiske Område, gennem politiske forhandlinger, i fuld overensstemmelse med FN's Havretskonvention 1982. Den indeholder alle nødvendige bestemmelser, der bør anvendes, når man skal tackle et spørgsmål i det Arktiske Område«, understregede ministeren. »Vi ser selvfølgelig ingen spørgsmål her, der kræver anvendelse af magt, og det er vore partnere enige i.«

»Samlingen, der afholdes hvert 2. år, var i år dedikeret diskussion om flere udkast til dokumenter«, fortsatte Lavrov. »Vi vedtog nærmere bestemt en deklARATION fra ministrene fra alle 8 arktiske lande, der bekræfter vores forpligtende engagement til den fredelige udvikling af Arktis og gensidigt fordelagtigt samarbejde med vægt på miljøaktiviteter. Deklarationen understreger ligeledes betydningen af fælles skridt til tilpasning til klimaforandring.«

Det Arktiske Råds ministerkonference så deltagelse af udenrigsministrene fra medlemslandene Danmark, Island, Canada, Norge, Rusland, USA, Finland og Sverige, så vel som også repræsentanter for de nordlige, oprindelige folkeslag.

Udenrigsministrene vedtog under mødet den endelige Fairbanks-deklARATION, som understreger det forpligtende engagement »til at opretholde fred, stabilitet og konstruktivt samarbejde i Arktis«, fremme de oprindelige folkeslags økonomiske udvikling i området og tage skridt til at beskytte det arktiske miljø.

Foto: Lavrov deltog 10.-11. maj i ministermøde i det Arktiske Råd i Fairbanks, Alaska.

Trump's møde med Lavrov var 'meget, meget godt'

11. maj, 2017 – Både præsident Donald Trump og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov kommenterede, at de var meget tilfredse med deres møde. Bagefter, rapporterer TASS, sagde Trump til journalister, »Vi havde et meget, meget godt møde. Vi vil stoppe drab og død. Jeg tror, vi kommer til at få et meget godt resultat mht. Syrien. Jeg mener, at ting finder sted – de er virkelig meget, meget positive«.

TASS rapporterede betydningsfulde kommentarer fra Lavrov.

»Jeg havde et bilateralt møde med Rex Tillerson; dernæst blev vi begge modtaget af præsident Trump«, sagde Lavrov. »Vi drøftede først og fremmest vort samarbejde på den internationale scene.

Vores dialog i øjeblikket er ikke så politiseret, som den plejede at være under Obamas præsidentskab. Trump-administrationen, inklusive præsidenten selv og udenrigsministeren, er handlingsmennesker, der er indstillet på at forhandle.«

Lavrov beskrev baggrunden for deres relationer: »Grunden til, at vore relationer forværredes til dette stade, er ingen hemmelighed. Den foregående administration gjorde desværre alt, den kunne, for at underminere grundlaget for vore relationer, så vi må nu begynde fra et meget lavt udgangspunkt. Præsident Trump har forklaret sin interesse i at opbygge gensidigt fordelagtige og praktiske relationer, såvel som også at løse spørgsmål. Dette er meget vigtigt.«

Om Syrien sagde Lavrov, at han mente, USA kunne bidrage til

operationen med deeskaleringszonerne. »Vi er rede til dette samarbejde og har i dag drøftet i detaljer de skridt og mekanismer, som vi kan håndtere i fællesskab. Vi har bekræftet vores interesse i, at USA er særdeles aktiv i disse spørgsmål. Jeg vil tro, at amerikanere også er interesseret i dette.

Vi vil gå frem ud fra den kendsgerning, at de vil acceptere initiativet«, sagde han. »Vi har drøftet det syriske spørgsmål grundigt, især ideerne, der relaterer til at etablere deeskaleringszonerne. Vi er enige i forståelsen af, at dette bør blive et fælles skridt, der tilsigter at afslutte volden i hele Syrien.

På det nuværende stadie er vi enige om konceptet, og endda praktiske skridt, mht. geografien for deeskaleringszonerne. Memorandaet, der blev underskrevet i Astana, skitserer yderligere skridt, der vil være med til, at de involverede parter kan komme overens om, hvem, der skal garantere for de sikkerhedsspørgsmål, der er omkring deeskaleringszonerne, og hvordan.

Præsident Trump har gentaget, at nedkæmpelse af terrorisme er USA's førsteprioritet mht. Syrien. Her ligger vi helt på linje.

Vi har aftalt at arbejde sammen i Astana-forhandlingsformatet, som USA deltager i som en observatør. Vi har rost USA's konstruktive bidrag under det seneste møde.

Vi vil samarbejde i Genève-formatet, som, iflg. (FN's særlige udsending til Syrien) Staffan de Mistura vil blive genoptaget allerede i næste uge«, sagde han.

Med hensyn til anti-russiske sanktioner, sagde han: »Vi diskuterede ikke sanktionerne. Dette er ikke vores problem; dette er ensidige handlinger, som man tog imod os.«

Lavrov sagde, at deres forhandlinger adresserede spørgsmålet om en palæstinensisk-israelsk afgørelse, situationen i

Afghanistan og ligeledes opfyldelsen af Minsk-aftalerne for en politisk afgørelse i Østukraine. »Vi aftalte at fortsætte arbejdskontakterne om disse spørgsmål og søge måder, hvorpå alle de involverede parters holdninger kan bringes til at nærme sig hinanden.«

Der står for meget på spil – Det må lykkes!

Leder fra LaRouche PAC, 11. maj, 2017 – Alle mænd og kvinder – og Lyndon LaRouche i særdeleshed – der begriber deres eget, personlige ansvar for menneskehedens fremtid, har i øjeblikket skærpet opmærksomhed på at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing kommende 14.-15. maj, bliver en succes.

På dette topmøde er en ny og spændende virkelighed, der repræsenterer menneskehedens højeste forhåbninger, i færd med at virkeliggøres. Det største infrastrukturprojekt, der nogensinde er gennemført i menneskehedens historie, er under opbygning; det bringer udvikling til hele sektioner af verden, løfter millioner ud af fattigdom og bringer produktive jobs til millioner af mennesker. Kina har bedt præsident Trump om at deltage i dette storslåede projekt, og det bør USA omgående takke ja til. Det kunne give stødet til, at USA's økonomi kommer op på en ny platform for moderne vareproduktion og moderne infrastruktur.

I sin første telefonsamtale med Kinas præsident Xi Jinping i dag, sagde Sydkoreas nyvalgte præsident, Moon Jae-in, at hans land i høj grad påskønner Bælt & Vej-initiativet og har forventninger om, at det vil bringe fremgang til nationerne

langs dets ruter, inklusive Sydkorea.

Jean-Pierre Raffarin, tidligere fransk premierminister og nuværende leder af det franske senats Udenrigskomite, og som viseligt blev valgt af præsident Macron til at lede den franske delegation, har længe været tilhænger af Bælt & Vej-initiativet, og han forstår i lige grad både dets løfterigdom, men også den fare, verden vil befinde sig i, hvis det får lov at mislykkes. Til kinesiske journalister sagde han den 5. maj, at han ser den Nye Silkevej som et globalt initiativ for fred og samarbejde. Mod en baggrund af en kompliceret og konstant skiftende verdenssituation, bringer Kina fred til verden med sine planer og strategier, der fremmer multi-lateralisme og støtter FN. Raffarin sagde, han håber, Bælt & Vej Forum lykkes med at bringe toppolitikere fra andre vestlige lande nærmere til Bælt & Vej-initiativet.

Ruslands ambassadør til Beijing sagde, at »dette samarbejde må blive basis for dannelse af en ny, international aftegning, nemlig, det eurasiske, altomfattende partnerskab, med deltagelse af et udstrakt antal lande, der er medlemmer af den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen og også med fremtidig udsigt til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN)«. Han tilføjede, at, ikke alene ville præsident Putin deltage, men også premierminister Medvedev – og sammen med disse to, yderligere tilstrækkeligt mange ministre i den russiske regering til at gøre det muligt for Rusland på regeringsministerplan at deltage i hvert eneste konferencepanel.

Med hensyn til Indien, har Kinas udenrigsminister Wang Yi sagt, at Indien vil være repræsenteret på Forummet, men den indiske regering har tilsyneladende endnu ikke meddelt, hvem, der deltager. Mange indere advokerer for, at premierminister Narendra Modi bør tage af sted. En af disse advokater, tidligere FN-direktør Mukul Sanwal, stillede i går i avisen *The Hindu* dette spørgsmål: »Vil premierminister Narendra Modi overraske alle og deltage i Kinas 'Bælt & Vej Forum for

Internationalt Samarbejde', der starter den 14. maj? Dette ville være samme form for dristigt initiativ, han tog, da han inviterede ledere fra vore nabolande til sin indsættelse i 2014, men langt mere signifikant.«

På samme måde er det af afgørende betydning, at præsident Trump, en anden leder, der er berømt for dristige initiativer, »overrasker alle og deltager«. Ingen større garanti for verdensfred kunne eksistere, end netop den uventede optræden af både premierminister Modi og præsident Trump i Beijing, den 14. maj.

Da Lyndon Larouche vurderede mange af disse udviklinger her til morgen, svarede han, at, »Jo, men det nye paradigme må fungere. Det må ikke mislykkes; i modsat fald vil der ikke være nogen fremtid for menneskeheden. Der er mange onde ting derude. Dette må lykkes. Det må ikke blive undermineret.«

Foto: Luftfoto over området ved Yanqi-søen lidt uden for Beijing, hvor Bælt & Vej Forum vil finde sted.

**Trump renses ud i nogle
kupmagere
og fremmer samarbejde for
fred
og udvikling med Rusland og**

Kina

Leder fra LaRouche PAC, 10. maj, 2017 – Donald Trump har i de seneste 24 timer taget de indledende skridt og har smidt det affald i efterretningssamfundet ud, der har været en del af det igangværende forsøg på en 'farvet revolution' mod den amerikanske regering. Comey og tidligere chef for NSA, Clapper, og tidligere chef for CIA, Brennan, samt andre, har åbenlyst deltaget i et kupforsøg mod præsident Trump, hvor de har brugt vilde løgne og taktikker, der ikke er set siden McCarthy-æraen, for at terrorisere den amerikanske befolkning med den angivelige fare for russisk aggression, og endda russisk kontrol over den amerikanske regering.

Efter et særdeles produktivt møde i dag med præsident Trump og udenrigsminister Tillerson i Det Hvide Hus, latterliggjorde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, meget praktisk, denne kampagne. I besvarelse af gentagne spørgsmål fra den amerikanske hore-presse, og som havde til formål at forklare de falske nyheder om russisk indblanding i 2016-valget, sagde Lavrov: »Jeg mener, dette er ydmygende for det amerikanske folk at høre på, at USA's interne anliggender skulle være styret af Rusland. Hvordan går det til, at denne store nation tænker på denne måde?«

EIR udgav den 27. februar, 2017, et omfattende dossier med titlen: »Obama og Soros – Nazister i Ukraine 2014, i USA 2017?«. Dossieret dokumenterede, at de samme personer og institutioner, der kørte det neonazistiske kup imod Ukraine i 2014, forsøgte at gennemføre en lignende Farvet Revolution imod Trump – og af nøjagtig de samme grunde. Som den russiske viceambassadør til FN's sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, sagde til den britiske ambassadør Rycroft den 13. april: »Jeres drøm gled ud af jeres hænder, fordi vi arbejder sammen med USA. Det er I bange for. I gør alt, hvad I kan, for at sabotere dette teamwork.« Russerne forstår, at Det britiske Imperium er ved at fjerne alle stopklodserne og endda løber

risikoen for en atomkrig, for at forhindre Trump i at lede USA ind i et partnerskab med Amerikas historiske og naturlige venner i Rusland og Kina. Dette venskab ville betyde enden på Det britiske Imperium, én gang for alle, og afslutningen af opsplittningen i Øst og Vest, og ville i stedet virkeliggøre et nyt paradigme, baseret på udvikling og alle nationers gensidige interesser.

Dette er, naturligvis, den Nye Silkevej – Ét Bælt, én Vej-initiativet, lanceret af Kinas Xi Jinping, der vil afholde den første, internationale konference i Beijing kommende weekend, med deltagelse af repræsentanter fra flere end 100 lande og 28 statsoverhoveder, der vil planlægge en produktiv fremtid for menneskeheden og en afslutning på imperie-æraens princip om 'evindelig krigsførelse'.

Helga Zepp-LaRouche, der i Kina er kendt som »Silkevejs-ladyen«, reflekterede i dag over den kendsgerning, at, med den italienske premierminister Gentiloni, der vil lede sin nations delegation til Bælt & Vej Forum, alt imens tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin vil repræsentere Frankrig, og med de fleste andre nationer i Europa, der sender betydningsfulde delegationer – med disse begivenheder, har det historiske momentum i Europa taget en ny retning for en lysende fremtid med den Nye Silkevej. Kun Tyskland synes at sakke bagud og sidder fast i det gamle paradigme, hvor de fabler om udledning af CO² snarere end opbygning af nationen. Foreløbig har præsident Trump ikke indikeret, om han eller nogen anden, amerikansk delegation vil deltage, til trods for, at den kinesiske ambassadør til USA har gentaget Kinas invitation.

Men, Trump har uden for enhver tvivl truffet beslutning om at ændre briternes spilleregler og droppe de korrupte efterretningsnetværk, der har faldbudt den anti-russiske pro-krigspropaganda på vegne af britisk efterretning, der har spillet USA som den »dumme kæmpe«, der udkæmper imperiets kolonikrige samtidig med, at dette imperium forbereder

atomkrig imod Kina og Rusland.

I Asien aflagde den nyvalgte præsident i Sydkorea, Moon Jae-in, her til morgen sin ed og annoncerede omgående sit forpligtende engagement til genopretning af »Solskinspolitikken« over for Nordkorea, og for samarbejde med Trump omkring en varig løsning for Koreahalvøen. En sådan løsning må være baseret på gensidig udvikling og garantier for Nordkoreas suverænitet, til gengæld for en løsning på spørgsmålet om atomvåben. Pyongyang har gentaget erklæret, at, hvis truslerne mod deres nation endegyldigt ophørte, kunne en løsning findes. Der eksisterer nu en mulighed for, at den splittede, koreanske nation, i samarbejde med Xi, Putin og Trump, og muligvis også Japans Shinzo Abe (der står både Putin og Trump nær), kan indlede den freds- og udviklingsproces, som sluttelig kunne føre til en genforening.

Tiden er inde til, at præsident Trump indtager den hamburger med Kim Jon-un.

I dag er Sejrsdag

Leder fra LaRouche PAC, 9. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte ikke alene for det russiske folk, men for hele menneskeheden, da han holdt en tale efter en militærparade i Moskva for at fejre, at det er 72 år siden, man vandt sejren i den Store Patriotiske Krig 1941-45, som i Rusland er navnet på Anden Verdenskrig.

»Denne sejrstriumf over denne forfærdelige, totalitære magt vil for altid fremstå i menneskehedens historie som livets og fornuftens overlegne sejr over død og barbariskhed«, fremførte Putin. Han fastslog, at den »uhyrlige tragedie« med millioner af dødsfald skete på grund af »den kriminelle ideologi med

raceoverlegenhed, og som følge af fraværet af enhed blandt verdens ledende nationer«.

Idet han overførte disse lektioner til nutiden, fremsatte Putin krav om, at alle nationer levede op til »vort ansvar over for de kommende generationer« gennem internationalt samarbejde, for at skabe »stabilitet og fred på planeten«.

Dette er i realiteten det overordnede, politiske spørgsmål, som også vil blive adresseret på Bælt & Vej-initiativets Internationale Forum, der skal begynde blot fem dage fra i dag. BVI-topmødet er hastigt i færd med at samle styrke og feje hele menneskeheden ind under sin mission:

* Frankrigs delegation anføres af tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin, der roste BVI som »et fredeligt projekt for global udvikling« og sagde, at »Bælt & Vej-initiativet er rammen for en ny verden«.

* Folk fra erhvervslivet og det politiske liv i Peru kræver nu, at præsident Kuczynski deltager i topmødet, som de kaldte årets vigtigste, diplomatiske begivenhed for gennemførelse af planerne for en Peru-Brasilien bi-oceanisk korridor.

* Nordkorea sender en delegation på højt niveau til BVI-topmødet, meddelte det Kinesiske Udenrigsministerium i dag.

* Og Chiles ambassadør til Beijing, Jorge Heine, anerkendte, at »det har et langt bredere perspektiv at samle et betydeligt antal statsoverhoveder fra mange lande, for at undersøge, hvad der foregår, ud over Bælt & Vejs specifikke projekter«.

Det, ambassadør Heine her beskrev med sine egne ord, er det, som Helga Zepp-LaRouche refererer til som »den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« – præcis, som de specificeres i *EIR's* Specialrapport af samme navn fra 2015. Langt mere end kun en række infrastrukturprojekter er det, der er under opsejling, et totalt paradigmeskifte, som er det eneste, der kan redde menneskeheden.

Det britiske Imperium forsøger at miskreditere Bælt & Vej-initiativet ved at kalde det en alliance mellem diktatorer og autokrater, og med truende forudsigelser om, at BVI aldrig vil komme til at bære frugt, fordi det blot vil føre til konflikter og kaos blandt de involverede nationer. Det er lige præcis del-og-hersk nonsens, mindede fr. Zepp-LaRouche om under en medarbejderdiskussion i dag, og det er, hvad Sir Leon Brittan udtrykte helt tilbage i 1996; han var på daværende tidspunkt EU-kommissær for Handel- og Udenrigsanliggender og blev udsendt til en betydningsfuld, international Ny Silkevejskonference i Beijing for at forsøge at modarbejde Zepp-LaRouches fremlæggelse af politikken med Verdenslandbroen.

Problemet er, at de fleste regeringer er amatører – de ved ikke, hvad menneskeheden er, understregede Lyndon LaRouche i går. Vi må skabe en praksis, som udvikler befolkningens evne til at optage egenskaber som igangsætter for de handlinger, der kan bringe menneskeheden som art op til standarden for samfundet som helhed. Det er vores opgave at skabe sådanne instrumenter for forenet handling, der løser menneskehedens problemer, sagde LaRouche; og denne enhed og evne kommer af, at borgerne udvikler de nødvendige intellektuelle, skabende evner. Det er grundlaget for handling i dag, for at redde menneskehedens fremtid i morgen.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at udelukkende kun en sådan fremgangsmåde vil fungere for at besejre Det britiske Imperiums organiserede splittelse og pessimisme. Vi må i befolkningen vække det højere princip om hele menneskeslægtens selvudvikling. Få amerikanere til at tænke på denne måde omkring det USA, som de ønsker for deres børn og børnebørn om 50 år, og USA kunne atter blive elsket af hele menneskeheden.

Vise ord for Sejrsdag – og for det, der nu må ske.

Foto: En ældre kvinde, tydeligvis højt dekoreret, deltager i Sejrsdagsparade i Rusland. Billedet viser 3 generationer, med

den ældre kvinde, der ser hen til et ungt barn.

Lavrov og Tillerson skal mødes i Washington 10. maj

8. maj, 2017 – USA's og Ruslands udenrigsministre, hhv. Rex Tillerson og Sergei Lavrov, vil afholde et møde i Washington, onsdag, den 10. maj kl. 10, hvor Ukraine, Syrien og de amerikansk-russiske relationer vil stå øverst på dagsordenen, lyder det i en pressemeddelelse fra USA's Udenrigsministerium i dag.

»De to sider vil, mht. Ukraine, drøfte behovet for at stoppe volden i det østlige Ukraine og løse konflikten gennem den fulde implementering af Minsk-aftalerne«, lyder erklæringen. »Mht. Syrien vil ministeren drøfte indsatser for at nedtrappe volden, yde humanitærhjælp til det syriske folk og sætte scenen for en politisk afgørelse af konflikten.«

Erklæringen fra det Russiske Udenrigsministerium lyder, »Under forhandlingerne vil [topdiplomaterne] udveksle synspunkter om aktuelle, globale spørgsmål og presserende spørgsmål om bilaterale relationer ... Bagefter vil Sergei Lavrov deltage i det Arktiske Råds Ministermøde i Fairbanks, Alaska.«

I april måned nåede de amerikansk-russiske relationer et lavpunkt, efter at de britisk styrede Hvide Hjelme og OPCW havde afgjort, at saringas blev udløst ved Khan Sheikoun i Syrien den 4. april. Eksperter, såsom MIT's professor Ted Postol, har offentliggjort undersøgelser, der viser, at OPCW's version af angrebet ikke kunne være sand. Andre, såsom våbeninspektør for Irak, Scott Ritter, sagde, at OPCW's afgørelse om »Masseødelæggelsesvåben« ikke var pålidelige i

Khan Sheikoun – ligesom man ikke burde have stolet på USA's [tidl.] udenrigsminister Colin Powell, Storbritanniens premierminister Tony Blair og andre, mht. sådanne våben i Irak.

Udenrigsminister Lavrov satte spørgsmålstegn ved det FN-udsendte OPCW's afgørelse om, at der blev brugt saringas i Khan Sheikoun, da den blev udgivet, fordi FN-inspektører var britiske, og FN-aktioner skal være multilaterale.

Da Tillerson og Lavrov mødtes i Moskva den 11. april, meddeltes det, at udenrigsminister Tillerson mødtes med præsident Putin i to timer. Under en fælles pressekonference dengang sagde hr. Lavrov, at Rusland ikke var overbevist om, at hr. Assads regering havde udført et kemisk angreb i Idlib den 4. april, som dræbte mindst 85 mennesker, og som fik præsident Trump til at angribe en syrisk flyvebase. Syrien nægtede at have brugt kemiske våben.

Under en pressekonference med Lavrov den 12. april sagde Tillerson, »Vi har ingen sikre informationer, der indikerer, at Rusland eller russiske styrker skulle være involveret i dette angreb.«

Under sit besøg i Moskva havde Tillerson også forhandlinger om Nordkoreas atomprogram, situationen i Ukraine og beskyldningen om, at Rusland skulle have blandet sig i de amerikanske valg i 2016. Pressen rapporterede, at Tillerson mødtes med den russiske præsident Putin i to timer.

Under Tillersons besøg i Moskva kritiserede den russiske udenrigsminister Lavrov det, han beskrev som »en vestlig fiksering på at fjerne diktatorer og autoritære ledere«. Det er interessant, at udenrigsminister Tillerson talte for Udenrigsministeriets stab den 3. maj og her forklarede, at Amerikas værdier bør forblive vore værdier og danne grundlaget for vores politik; men vi bør ikke forsøge at påtvinge andre nationer dem, men i stedet søge acceptable aftaler om

politiske spørgsmål, i overensstemmelse med vore værdier.

Det er ikke for sent for Trump – eller Europa – at tage til Bælt & Vej Forum i Beijing

Leder fra LaRouche PAC, 8. maj, 2017 – Med den kommende weekends todages topmøde i Beijing omkring det globale udviklingsinitiativ, der allerede investerer i 65 nationer og er 20 gange større end Marshallplanen, vil spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved de stagnerende amerikanske og europæiske nationaløkonomier, aldrig komme til at stå i så klart et lys igen. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at, hvis Donald Trump tager til Beijing og allierer USA økonomisk med Bælt & Vej-initiativet, kunne han af historien blive set som en af Amerikas største præsidenter. På denne kurs ligger ikke alene en stor genoplivelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse for amerikanere, men også den mulige løsning af den alvorlige trussel om krig i Asien, og endda – gennem samarbejde med Rusland – i Mellemøsten.

Og, med USA som deltager, vil selve Bælt & Vej-initiativet blive en langt stærkere økonomisk og teknologisk drivkraft for de mere end 100 nationer, der er repræsenteret i Beijing i denne weekend.

En betydningsfuld, asiatisk avis havde i dag en lederartikel, »Det er ikke for sent for præsident Trump at beslutte at tage til Beijing«. Det er for den sags skyld heller ikke for sent for den nyvalgte, franske præsident Emmanuel Macron at tage af

sted. EU's og Londons finanselite kan forsøge at forhindre og endda ødelægge Kinas Bælt & Vej, før det udvikler en ny, økonomisk infrastruktur i Europa, men alle de europæiske nationers udsigt til vækst afhænger af Bælt & Vej.

Med mindre den rigtige beslutning træffes nu, vil det meget snart være for sent for de transatlantiske økonomier. De kan ikke overleve endnu et finanskarak, værre end i 2008, og det er netop, hvad der truer dem nu. Tysklands førende finansavis, *Handelsblatt*, har udløst »høje advarselssignaler ... En flodbølge af selskabslån, især i USA, kunne udløse en ny, global finanskris. Konturerne af en gigantisk boble kommer mere og mere til syne i markedet for selskabsobligationer. Den kunne bryde ... på grund af hastigt stigende rentesatser og en faldende økonomi.«

En omgående ændring må ske, med vedtagelse af de »Fire Love til Nationens Redning«, som Lyndon LaRouche siden 2014 har foreslået. Genindfør Glass/Steagall-loven for at opdele Wall Street-bankerne, før de udløser en ødelæggende syndflod; skab dernæst statskredit-institutioner til opbygning af moderne infrastruktur, finansiering af rumforskning og fissions- og fusionsteknologier.

Hele indsatsen for at modgå dette transatlantiske, økonomiske kollaps kan kun lykkes med en sådan kurs for samarbejde med Kina, Indien og frem for alt Rusland.

City of London og Storbritannien forsøger at ødelægge muligheden, gennem Londons og Bruxelles' angreb på Bælt & Vej, og gennem krig. Fra London kommer der nu rapporter om, at premierminister May vil bede sit nye parlament om at lade hende bombe Syriens regeringsstyrker, som hendes ministre bliver ved med offentligt at kræve. Dette omfatter endnu en fabrikeret hændelse med »kemisk bombeangreb« og ville kun blive udført af UK med det formål at trække præsident Trump ind i krigen igen. Og minsandten, om ikke BBC-udsendelser allerede begynder at hævde, at Syriens præsident vil udføre

flere »kemiske bombeangreb«.

Det britiske incitament til konfrontation kommer netop på et tidspunkt, hvor den russiske og den amerikanske udenrigsminister skal afholde drøftelser i Washington i denne uge, med udsigten til at afslutte borgerkrigen og terrorismen i Syrien. Londons intervention må nedkæmpes – og præsident Trump må tage til Beijing.

Foto: Den forbudte By, Beijing. (Photo: flickr.com/romanboed (CC BY2.0))

Paul Craig Roberts fordømmer deployering af THAAD i Sydkorea som værende forberedelse til førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina

7. maj, 2017 – Paul Craig Roberts (økonom, journalist; tidl. vicefinansminister under præsident Reagan) fordømte i en artikel på sin webside den 3. maj, »Hvad 'krisen' over Nordkorea virkelig handler om«, deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea, som værende en forberedelse fra USA's side til et førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina. Han afviste den officielle retfærdiggørelse, der går ud på, at dets formål er at beskytte Sydkorea fra Nordkorea, som et »røgslør«, som russerne og kineseren er sig udmærket bevidst.

Roberts sammenlignede dette med det, man gjorde mod Iran, for at retfærdiggøre et ballistisk missilforsvarssystem i Europa, der er rettet mod Rusland. »Washington hævdede, at anti-ABM-baser ikke var rettet mod Rusland, men var for Europas beskyttelse mod Irans interkontinentale ballistiske atommissiler. Amerikanere, der ikke mistænkte noget, troede muligvis på dette, men det gjorde russerne ganske bestemt ikke, eftersom Iran hverken har interkontinentale ballistiske missiler eller atomvåben.«

På samme måde »har THAAD intet som helst at gøre med Nordkorea, der deler grænse med Sydkorea, hvilket gør det fuldstændig meningsløst for Nordkorea at angribe Sydkorea med ICBM'er«. Roberts tilføjede: »Med andre ord, så er Washington i færd med at skabe et skjold mod atomgængældelse fra både Rusland og Kina, mod et amerikansk [førsteslags] atomangreb mod begge disse lande.«

Roberts konkluderede: »THAAD i Sydkorea er rettet mod Kinas gengældelsesstyrker. Det er en del af Washingtons forberedelser til at 'nuke' både Rusland og Kina, med minimale konsekvenser for USA, selv om Europa med sikkerhed ville blive totalt ødelagt, da THAAD eller anti-ABM'er er nytteløse imod russiske atomkrydsermissiler og det russiske luftvåben. Spørgsmålet er nu: Nu, da Rusland og Kina har forstået, at Washington forbereder et førsteslags-atomangreb imod dem, med det formål at fjerne de to begrænsninger for Washingtons ensidige adfærd, vil de to lande sætte sig ned og vente på angrebet?«

Desværre stopper Roberts' artikel ved dette spørgsmål, og (som det er hans vane) undlader at tage i betragtning, både det britiske ophav til faren, og den skiftende strategiske relation mellem Trump-administrationen, Kina og Rusland, der har potentialet til at slukke luntten i det scenarie, han i øvrigt korrekt afbilder.

Foto: THAAD, Sydkorea.

Udenrigsministrene Lavrov og Tillerson, generalerne Dunford og Gerasimov, drøfter samarbejde i Syrien

6. maj, 2017 – Et *de facto* samarbejde mellem Rusland og Trump-administrationen om Syrien går åbenlyst frem. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov har endda karakteriseret de deeskaleringszoner, som man har indgået aftale om under weekendens konference i Astana, som værende baseret på ideer, som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson foreslog tidligere på året. Desuden talte Lavrov den 5. maj i telefon med Tillerson for at diskutere Syrien, og formand for generalstabscheferne, general Joseph Dunford, og den russiske chef for generalstabten, general Valery Gerasimov, talte også sammen over telefon i dag.

»Der var fokus på spørgsmålet om en afgørelse af krisen i Syrien«, lød en erklæring fra det Russiske Udenrigsministerium om diskussionen mellem Lavrov og Tillerson. »I lyset af resultaterne af det internationale møde om Syrien i Astana den 3.-4. maj diskuterede de to topdiplomater opgaverne med at deeskalere situationen i dette land, og at sikre våbenhvilens holdbarhed, opbygge anti-terrorindsatser og animere ekstern støtte til den interne, syriske forhandlingsproces. De to sider diskuterede også flere andre regionale problemer, samt spørgsmål på den bilaterale dagsorden. De to topdiplomater aftalte at fortsætte de russisk-amerikanske kontakter.«

Til MIR TV sagde Lavrov om deeskaleringszonerne: »USA foreslog ved årets begyndelse, med udsigt til at skabe betingelser til at sikre den civile befolknings sikkerhed, at stoppe volden i de regioner, hvor voldsomme kampe var i gang mellem regeringsstyrker og bevæbnede oprørsstyrker. Det er ikke tilfældigt, at USA hilste resultaterne af Astana-mødet velkommen, især en aftale om at oprette deeskaleringszoner«, citeres han af Irans FARS nyhedstjeneste.

I mellemtiden vil Rusland, Tyrkiet og Iran danne en fælles arbejdsgruppe om »deeskaleringszoner« i Syrien om to uger, med det formål at aftegne linjerne for deeskaleringsområderne og sikkerhedszonerne, så vel som for at løse andre operationelle og tekniske spørgsmål. Dette omfatter at udarbejde kort over sikkerhedszoner og deeskaleringsområder inden for en måned, frem til 4. juni, iflg. dokumentet, som avisen *Hürriyet* har set.

De fire zoner trådte i kraft i dag efter midnat. »Skabelse af deeskaleringsområderne og sikkerhedszonerne er en midlertidig forholdsregel, som indledningsvist vil vare seks måneder og automatisk bliver forlænget på basis af garantlandenes konsensus«, lød dokumentet.

Ifølge RT bekræftede Forsvarsministeriets rapport om samtalen mellem Dunford og Gerasimov arrangementet med dekonfliktion, der var blevet midlertidigt annulleret efter det amerikanske luftangreb på den syriske flyvebase den 6. april, men aftalte også »yderligere forholdsregler for at forebygge konfliktsituationer under fælles operationer mod ISIS og al-Nusra«.

Denne slående erklæring blev ikke uddybet, men bekræfter, at Rusland og USA bevæger sig mod mere direkte samarbejde i krigen mod terror.

Talsmand for de amerikanske generalstabschefer, kaptajn Greg Hicks, bekræftede i en erklæring, at Dunford og Gerasimov

»talte om den nylige Astana-aftale og bekræftede deres forpligtelse til dekonfliktion-operationer i Syrien. De aftalte desuden at opretholde regelmæssig kontakt«.

Lad vore sejre fra fortiden gennemtrænge vores fælles succes i fremtiden

6. maj, 2017 – Følgende erklæring distribueres i hele verden af medlemmer af LaRouche PAC, der deltager i de af Rusland initierede marcher til ære for dem, der bekæmpede fascisme i Anden Verdenskrig – som i Rusland går under navnet »Den Store Patriotiske Krig«. Øverst på flyvebladet er et billede af løjtnant William Robertson fra den amerikanske hær og løjtnant Alexander Sylvashko fra den Røde Hær, som omfavner hinanden foran et skilt, der lyder, »Øst møder Vest«, og som symboliserer det historiske møde mellem den sovjetiske og amerikanske hær i nærheden af Torgau, ved floden Elben, Tyskland, den 25. april, 1945.

De sovjetiske tab under Anden Verdenskrig er ufattelige for de fleste amerikanere, med et svimlende tabstal på 30 millioner menneskeliv, for ikke at tale om ødelæggelsen af familier, industri, land, kultur og infrastruktur. Kun kineserne, der mistede henved 20 millioner mennesker under kampene med Japan, kan muligvis fatte, hvor stort et offer, det sovjetiske folk led, såsom under belejringen af Leningrad (Skt. Petersborg), før sejren var hjemme. En sådan styrke, en sådan udholdenhed og et sådant mod udgør et vidnesbyrd om den kraft, menneskeheden besidder imod en ondskabens kraft, der er helliget ikke alene ødelæggelsen af menneskeliv, men også af

menneskehedens ubegrænsede fremtid.

Hvilken vej fremad følger vi?

Samarbejdet mellem de tre stormagter: USA, Sovjetunionen og Kina, var altafgørende for de allieredes sejr i Anden Verdenskrig og er fortsat hjørnesteinen i et nyt verdenssystem i dag.

Præsident Franklin Roosevelt, der anerkendte Sovjetunionens rolle under Josef Stalin, så vel som også indsatsen fra både de nationalistiske og kommunistiske kineseres side imod Japan, afviste personligt ethvert forsøg på at opretholde Det britiske Imperiums politik for kolonisation eller konflikt, og satsede på en verden med samarbejde mellem de fremvoksende, uafhængige nationer i verden, som især inkluderede det sovjetiske Rusland, Kina og Indien.

Hans vision for efterkrigstiden var radikalt anderledes end den vision, som blev implementeret af Storbritanniens Winston Churchill og, efter Roosevelts død, præsident Harry Truman. I stedet blev der, i kølvandet på krigen i Stillehavet, skabt en kunstig opdeling af britiske imperieinteresser og Wall Street-interesser, der specifikt havde til formål at opsplitte disse tre store nationer til at blive koldkrigsfjender.

Tiden er nu inde til, at arven fra den Kolde Krig slutter. Som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson sagde til medlemmer af det Amerikanske Udenrigsministeriums stab den 3. maj, 2017:

»Vi har frembragt resultater på en måde, der i mangt og meget var formet af, og var en rest fra, den Kolde Krigs æra. Og i mange henseender har vi endnu ikke selv foretaget overgangen til denne nye virkelighed; man kan, når vi har vore samtaler med NATO – endnu et eksempel – se, at der er mange institutioner i hele verden, som blev skabt under en anden tid.

Så, efterhånden, som vi arbejder os ind på denne mulighed for at se på, hvordan vi skal udføre vores arbejde, er en af tingene at tænke på verden, som den ser ud i dag, og lade tilbage – altså, vi gør tingene på denne måde, fordi vi har gjort det på denne måde i de sidste 30 eller 40 år, eller 50 år – for alt dét blev skabt under andre omstændigheder.

Man kan vel sige, at jeg indbyder jer alle til at gå til denne indsats, som vi vil påtage os, uden begrænsninger af jeres tankegang – overhovedet.«

POLITISK ORIENTERING 4. maj 2017:

Nu må Danmark tilslutte sig Kinas Bælt & Vej-initiativ

Med formand Tom Gillesberg:

»Det er 4. maj; ti dage, inden det går løs i Beijing med det store Bælt & Vej Forum, som bliver et afgørende punkt i den fortsatte udvikling her på planeten Jorden; det tror jeg allerede nu ligger klart. Det er jo så spændende, at den danske statsminister Lars Løkke Rasmussen ikke kunne vente. Han havde så travlt, at han sagde, 'jamen, jeg vil ikke vente til 14. maj; jeg tager derover allerede 2. maj til Kina og besøger pandaer, men også den kinesiske præsident og statsminister, og det er selvfølgelig en god impuls, at det er det første – ikke statsbesøg – men det første besøg fra dansk side med statsministeren, officielt besøg, siden 2008, da Danmark og Kina indgik et strategisk partnerskab, hvor Danmark ligesom blev det første land i Norden til at indgå et sådant

særligt strategisk partnerskab med Kina. Så det er en god impuls at tage derover. Det, der så bare er vigtigt, er, at der er andet på dagsordenen end de pandaer ...

Fordi, dét, Danmark SKAL med på, det er det nye paradigme, som Kina er drivkraften i, men hvor det ikke bare drejer sig om Kina, næh, det drejer sig om størstedelen af verden; det er det nye paradigme, som Kina samarbejder tæt om sammen med Rusland, sammen med stadig større dele af Asien, efterhånden det meste af Asien, men hvor Sydamerika, Afrika og andre lande også står i kø for at være med. Til dette Bælt & Vej Forum er der 30 stats- eller regeringschefer, der indtil nu har annonceret deres deltagelse, men der vil være delegationer fra over 100 lande, mange på meget højt niveau, fordi det her er stort; fordi Kina er blevet drivkraften i global udvikling. Den tankegang, man har haft i Kina, er simpelthen, at man har sagt, 'Vi har været i stand til at løfte 6 til 700.000 millioner mennesker, fattige kinesere, ud af fattigdom til et langt bedre liv; man har så en ambition om, at, i 2020 skal der ikke længere findes fattige i Kina; der skal ikke findes folk, der har problemer med, at de ikke får mad, osv. Fattigdommen skal afskaffes; men hvorfor skal det kun gælde Kina? Man har fundet ud af, at, hvis man investerer i infrastruktur, hvis man bruger penge på at investere i infrastruktur, i moderne teknologi, i modernisering af forskellige ting, jamen, så kan man løfte hele samfundet op; og det er ikke en speciel ting, der gælder for kinesere; det gælder for alle mennesker ...«

Lyd:

Rusland og Kina forklarer, Nordkorea vil ikke afslutte sit atomvåbenprogram så længe, der består en trussel

3. maj, 2017 – En officiel repræsentant fra det Russiske Udenrigsministerium sagde, Nordkorea aldrig vil opgive sit atomvåbenprogram, så længe, de føler, der består en trussel mod deres sikkerhed. »Det er indlysende, at Pyongyang ikke vil opgive sine atomvåben, så længe det opfatter sig selv som værende truet«, sagde Mikhael Ulyanov, direktør for ministeriets afdeling for ikkespredning og våbenkontrol under en tale for det første sammentræde i Forberedelseskomiteen for 2020 Undersøgelseskonferencen for Parterne i Traktaten for Ikkespredning af Atomvåben. Hans bemærkninger blev i deres helhed lagt ud af Udenrigsministeriet, og et link til bemærkningerne blev udlagt på den Russiske Ambassade til den Demokratiske Folkerepublik Koreas webside.

»Vi er ikke desto mindre overbevist om, at de eksisterende spændinger på Koreahalvøen ikke kun er forårsaget af Pyongyangs atom- og missilprogrammer, men også af en øget militær aktivitet i det nordøstlige Asien, fra visse regionale og især ikke-regionale staters side«, sagde han.

»Der er ikke et minut at spille. I modsat fald kunne konfrontationstankegangen blive overvældende dominerende«, sagde han. »Rusland afviser DFK's atomstatus. Vi accepterer ikke atomtests, udført af Pyongyang, og deres trods af de relevante resolutioner i FN's Sikkerhedsråd.«

Kinas linje er meget lig Ruslands. Den officielle avis *Peoples*

Daily havde en lederartikel, der fremførte, at »de seneste udviklinger på halvøen satte fokus på et bydende nødvendigt behov for, at alle parter intensiverer deres bestræbelser for at bringe de berørte parter til forhandlingsbordet. DFK bør ikke være besat af en forkert vej med gentagne atomtests og missilaffyringer, der har resulteret i sanktionsrunder. Samtidig har Republikken Korea (Sydkorea) og USA nu bragt yderligere ved til bålet med de optrappede spændinger, siden de to allierede, der har opretholdt et egenmægtigt pres på atomspørgsmålet på Koreahalvøen, afslørede en strategisk plan for at knuse DFK.«

Foto: Sydkorea og USA afholder ekstensive fælles militærøvelser.

Dette er ikke de 100 dage, Det britiske Imperium havde i tankerne

Leder fra LaRouche PAC, 3. maj, 2017 – Den dynamik, der repræsenteres af de »Tre Store« internationale ledere (Putin, Xi og Trump), får i stigende grad rodfæste i den globale, strategiske situation, om end ulige fordelt. På mærkedagen for Trump-administrationens første 100 dage var det Det britiske Imperiums plan, at Donald Trump skulle være afsat fra præsidentembedet og /eller død; at verden skulle være på en fast kurs for regional og global atomkrig; og at Glass-Steagall skulle være historie – og kun historie.

Den britiske plan var ganske bestemt *ikke*, at Trump foreløbig skulle have talt tre gange i telefon med den russiske præsident Putin, med udsigt til et møde mellem dem, der

sandsynligvis vil finde sted under G20-topmødet i juli; det var *ikke*, at Trump skulle have gennemført et møde med Xi Jinping samt talt med ham flere gange; og det var *ikke*, at Trump personligt skulle have placeret spørgsmålet om Glass-Steagall som topprioritet til diskussion – selv om kampen om, hvilken version af »Glass-Steagall« – den ægte FDR-lov eller en eller anden ersatz variant med »ring-fencing« (intern bankopdeling) – stadig udkæmpes, og hvor amerikanske borgere er en del af kampen, anført af LaRouche PAC's mobilisering.

Føj hertil den kendsgerning, at det forestående topmøde for Bælt & Vej-initiativet 14.-15. maj i stigende grad dominerer den globale, økonomiske dagsorden, og at Lyndon og Helga LaRouche personligt er i centrum for denne diskussion, med Rusland og Kina som de primære samtalepartnere, (som det meget klart sås af den nylige Schiller Institut-konference i New York), og man vil se, hvorfor Det britiske Imperium ikke er den mindste smule 'begejstret'.

De er faktisk i panik, og de forsøger stadig at brygge et fremstød sammen for at afsætte Trump ved en rigsret, og for at gennemføre en 'farvet revolution' i USA.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at vi nu befinder os i en nedtælling på 10 dage til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, og at vi må forstærke indsatsen for at insistere, at USA må blive involveret i denne proces. USA har et infrastrukturunderskud til skønsmæssigt mindst \$8 billioner og har brug for kinesisk ekspertise og investering til at være med til at genopbygge landets infrastruktur på det højeste, teknologiske niveau. Desuden, understregede Zepp-LaRouche, bør USA og Kina gå ind i joint venture-projekter, især i Mellemøsten og Afrika, for at bringe fred og udvikling til disse områder. Zepp-LaRouche erklærede: Der er masser at gøre!

Det er sikkert, at Rusland og Kina vil respondere favorabelt til en sådan amerikansk politik. Som den officielle kinesiske avis *Global Times* skarpt bemærkede i en leder fra 2. maj:

Ængstelse over Bælt & Vej-initiativet »blotlægger den stereotype, amerikanske nulsums-tankegang ...

[Men] den offentlige mening i USA er diskret ved at ændre sig fra at være imod det, og til at tillægge det større betydning at undersøge det ...

[Samarbejde ville] hæve deres gensidige tillid til det næste niveau ... og skabe en ny platform for kinesisk-amerikansk samarbejde ...

Beijing har allerede overbragt en invitation, og hvordan USA vil respondere til det, er værd at observere.«

Trump og Putin diskuterer Syrien og Nordkorea; muligt møde

2. maj, 2017 – USA's præsident Donald Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin havde en »forretningsmæssig« telefonsamtale, i dag, hvor de diskuterede, hvordan de skulle promovere diplomatisk fremskridt i både Syrien og Nordkorea.

»Vladimir Putin har opfordret til beherskelse og reduktion af spændingsniveauet« omkring Koreahalvøen, sagde erklæringen fra Kreml, iflg. RT's rapport. »Det aftaltes i fællesskab at arbejde på en diplomatisk løsning, der vil afgøre krisen.«

Med hensyn til Syrien har de to præsidenter besluttet at »aktivere dialogen mellem de to landes udenrigsministeriers chefer [Tillerson og Lavrov], der vil søge forskellige muligheder for at sikre våbenhvileprogrammet, stabilisere og kontrollere det«, lyder erklæringen. »Målet er at skabe

baggrunden for, at der kan lanceres en reel fredsproces i Syrien. Dette betyder, at Ruslands og USA's udenrigsministre ville informere deres ledere om fremskridt i denne henseende.«

Erklæringen fra Det Hvide Hus sagde, at de to ledere aftale, at »alle parter må gøre alt, de kan, for at afslutte volden« i Syrien, og at Trump og Putin også diskuterede samarbejde omkring nedkæmpelse af islamiske kæmpere i hele Mellemøsten. »Det var en meget god samtale og inkluderede diskussionen om sikre zoner, eller deeskaleringszoner, for at opnå vedvarende fred af humanitære og mange andre grunde«, lød det.

Trump og Putin var også for at arrangere et personligt møde omkring tidspunktet for G20-topmødet i Hamborg i juli, iflg. erklæringen fra Kreml.

Denne telefonsamtale, den første, siden man fik Trump til at angribe en syrisk flyvebase på basis af falske efterretninger fra briterne, burde gøre det muligt for Trump at vende tilbage til sin oprindelige plan om at arbejde tæt sammen med Rusland om krigen mod terrorisme.

Trump sætter ind for fred i Asien; New York Times råber på krig

Leder fra LaRouche PAC, 2. maj, 2017 – Det bliver i stigende grad klart, at præsident Trump, sammen med Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, tager skridt til at afslutte krisepunkterne i Eurasien, der havde bragt verden til randen af krig under præsident Obama, og som briterne og deres aktiver desperat har forsøgt at bruge igen i dag for at

bryde Trumps samarbejde med Rusland og Kina.

Som en sydkoreansk analytiker sagde i sidste uge, så har Trump en politik for Nordkorea, der er meget tæt på den politik, der føres af de førende kandidater til præsidentskabet i Sydkorea i det forestående valg den 9. maj: hav en større pind, men tilbyd en større gulerod.

Alt imens Trump-administrationen har aktiveret THAAD-missilsystemet i Sydkorea og gennemfører øvelser i området med et hangarskib, B-1 bombefly og atomubåde, erklærer Trump samtidig højlydt for verden, at han samarbejder tæt med præsident Xi, og at han ønsker at forsikre Nordkorea om, at USA ikke truer med »regimeskifte« imod Kim Jong-un-regeringen. Hans udtalelser mandag om, at han ville være villig til at møde Kim Jong-un personligt under passende omstændigheder, er blevet mødt med hysteri i den vestlige presse, og deres respons til Trumps opringning til den filippinske præsident Rodrigo Duterte, hvor han inviterede ham til at besøge Det Hvide Hus, sendte *New York Times* og andre ud i hysteriske krampetrækninger.

Men hvad repræsenterer disse skridt? Koreakrisen blev skabt af Bush- og Obama-administrationerne, der saboterede hver eneste aftale, der blev opnået med Nordkorea, og førte til Obamas vanvittige »strategiske tålmodighed« – altså, en afvisning af at forhandle med Nordkorea, med mindre de gjorde præcis, som de fik besked på, samtidig med, at han opbyggede en massiv militærstyrke og forøgede sanktionerne. Målet var Kina, ikke Nordkorea. Bush og Obama var henrykte over at have et atombevæbnet Nordkorea, som gav en undskyldning for at opbygge en massiv militær ring rundt om Kina og Rusland.

Nu arbejder Trump sammen med Kina. Der er ikke længere grund til at drive Nordkorea til fjendtlige reaktioner med atomvåben. Som udenrigsminister Rex Tillerson sagde i sidste uge, så må vi overbevise Pyongyang om, at vi ikke tilsigter regimeskifte, men blot en fredelig atomafrustning af

Koreahalvøen.

Det samme gælder for Filippinerne. Den tidligere filippinske regerings unødvendige provokation af Kina, hvor de sendte spørgsmålet om suverænitet over øerne i det Sydkinesiske Hav til en forudindtaget vestlig domstol, uden kinesisk deltagelse, retfærdiggjorde Obamas deployering af en stærk militærstyrke til området. Med valget af Duterte endte denne krise, og Filippinerne arbejder nu tæt sammen med Kina, og ligeledes med USA. Både Filippinerne og USA befinder sig nu under et fornuftigt lederskab, der afviser galskaben med verdenskrig mellem atommagter.

I dag havde Trump en lang telefonsamtale med præsident Putin, hvor de aftalte at arbejde tæt sammen om udarbejdelse af en fredelig, politisk løsning på brændpunkterne i Nordkorea og Syrien. Dette forfærder briterne, der troede, de med held havde forgiftet Trumps plan om at blive venner med Putin, gennem deres løgne om, at Assad havde brugt kemiske våben, og som fik Trump til at bombe en syrisk flyvebase.

Naturligvis beskriver *New York Times*, Det britiske Imperiums stemme i USA, Xi Jinping og Putin som diktatorer og hævder, at Trump er en tyran, fordi han vil være venner med dem, eller med andre »autoritære diktatorer«, såsom Duterte, Egyptens el-Sisi eller andre, der trodser den britiske imperieopdeling af verden i fjendtlige lejre, og som kun er interesseret i at bekæmpe terrorisme, og ikke andre nationalstater. Dette er i realiteten landene i den Nye Silkevej, der ønsker at arbejde sammen som venner i opbygningen af en verden, der er menneskeheden værdig.

Trump har hidtil endnu ikke meddelt, om han vil deltage i det Internationale Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing den 14. – 15. maj, og hvor ledere fra 100 nationer vil mødes for at diskutere menneskehedens fremtid, baseret på gensidig udvikling, lindring af alvorlig fattigdom (som Kina næsten har opnået), og en verden, der er fri for krig og terrorisme. Som

Helga Zepp-LaRouche sagde den 13. april, hvis Trump går frem med at bringe USA ind i den Nye Silkevej, vil han blive husket som en af de største amerikanske præsidenter. Selve begrebet om Imperium, om en verden, der består af tilhængere af Darwins teorier (den stærkeste overlever) og nationer, der fungerer på samme måde som i dyreverden, hvor man kæmper om fordele på den andens bekostning, kan én gang for alle deponeres i den historiske skraldespand. Menneskeheden kan dernæst gå fremad mod sin sande bestemmelse med at opbygge en retfærdig og fremgangsrig verden, og med fremme af menneskehedens opdagelser i rummet, samt skabe en videnskabelig og kulturel renæssance blandt alle folkeslag.

Ruslands ambassadører til Nordkorea og Kina om krisen over Korea

2017, 1. maj – Den russiske ambassadør til Nordkorea, Alexander Matsegora, sagde, efter et møde med den nordkoreanske viceudenrigsminister han Song Ryol den 30. april, til TASS, at han »opfordrede sine koreanske modparter til at udvise tilbageholdenhed og afstå fra handlinger, der kunne optrappe spændingerne i dette område«.

Han Song Ryol mener, at optrapning i Koreahalvøen blev forårsaget af »de amerikansk-sydkoreanske øvelser rettet mod DFK (Demokratiske Folkerepublik Korea) sammen med USA's koncentration af strategiske våben«. Han fortsatte med, at Nordkorea »vil blive ved med at træffe forholdsregler til at styrke de nationale atomafskrækkelsesstyrker for at forsvare landets suverænitet og vitale rettigheder, så vel som fred på

halvøen«.

I mellemtiden rapporterede TASS ligeledes, at den russiske ambassadør til Kina Andrei Denisov til reportere den 30. april sagde: »USA's militære pres mod Nordkorea fremprovokerer blot skridt til gengældelse fra Nordkoreas side. Under Trump (-s præsidentskab) har Nordkorea allerede affyret missiler ni gange ...

»Vi opfordrer til, at de allerede eksisterende formater genoptages, først og fremmest sekspartforhandlingerne« om atomafrustning af Koreahalvøen, sagde den russiske ambassadør og understregede, at den kinesiske side siger, der ikke er noget alternativ til dette format. »Blot hvilke initiativer som helst vil ikke fungere, siger kineserne.«

Denisov sagde, at Ruslands og Kinas holdning til de nordkoreanske atomvåben næsten er sammenfaldende med begge landes støtte til FN's Sikkerhedsråds resolutioner, der pålægger Pyongyang sanktioner. De vil aldrig støtte Nordkoreas missil- og atomprogrammer, da disse udgør en direkte trussel mod sikkerheden og også provokerer USA til at øge forsvarskapaciteter, der »i realiteten har offensivt potentiale«, sagde han. Fornuftige argumenter, som både vi og Kina gentagne gange har fremført, virker ikke nu, men det betyder ikke, at vi ikke bør fortsætte med at overbevise andre«, sagde han.